

Kristuskyrkan

Helsingin ruotsinkielinen metodistiseurakunta, Apollonkatu 5

Joulukuu 2024 ja tammikuu 2025

Foto: Pikkis Sederlöf

**Taas kaamos saartaa, painaa mieltä,
vaan Herra meidän lähellämme on.
Yön valta väistyy päivän tieltä...**

Niilo Rauhala

Kun on pimeää

Pimeys päivien ja öitten yllä. Meillä Pohjolassa tuntuu pimeys olevan täysin jatkuvaa. Se aiheuttaa ahdistusta monissa ihmisissä. Mutta on myös maita, joiden ylle pimeys tuntuu laskeutuneen aivan kuin jäädäkseen. Kun televisiossa näemme talojen raunioita, haavoittuneita ja kuolleita ihmisiä, lasten itkun – silloin se pimeys tuntuu myös meidän omassa sielussamme.

Mutta silloinkin, kun olemme sytyttäneet kaikki lamput turvallisesa kodissamme, voi pimeys olla siellä. Se tulee vain toisessa hahmossa: toivottomuus on pimeyden seuralainen. Niin monet asiat painavat meitä.

Voimme kuitenkin etsiä valoa. Sen etsiminen on sisimmässämme melkein kuin pakkona. Ja kun kaipaamme valoa elämäämme, on jouluyö hyvä aika sen etsimiseen. Voimme löytää sen uudelleen tai havaita

sen ensi kertaa: valo on olemassa! On olemassa valo maailmalle ja kaikille ihmislapsille!

Luukas kertoo mitä enkeli sanoi paimenille Betlehemin kedolla: *Älkää pelätkö! Minä ilmoitan teille ilosanoman, suuren ilon koko kansalle. Tänäpäivänä on teille Daavidin kaupungissa syntynyt Vapahtaja!*

Vapahtaja – joka voi pelastaa meidät. Toivottomuudesta, pelosta ja synnistä. Ahdistuksesta, yksinäisyydestä ja tyhjyydestä. Siihen tarvitsemme jonkun, joka voi tulla meidän toivottomuuteemme ja muuttaa sen toivoksi ja luottamukseksi. Ei mikään ihme, että tarvittiin kokonainen suuri taivaallinen joukko ylistämään Jumalaa sanoen: *Jumalan on kunnia korkeuksissa, maan päällä rauha ihmisillä, joita hän rakastaa.* Sinä yönä, kun Jeesus syntyi, maailma sai toivon.

Ja maanpäällisen elämänsä loppupuolella Jeesus ottaa kiinni pimeydestä ja toivottomuudesta. Hän sanoi: *Minä olen maailman valo. Se, joka seuraa minua, ei kulje pimeässä, vaan hänellä on elämän valo.*

Kaukana kotoa

Eteisessä kopistelee kenkiään lumesta parikymmentä nuorta miestä. Puheenpulputus on farsia, yhtä Afganistanin monista kielistä. He ovat saapuneet pieneen kyläämme pakoon sotaa, joka riehuu alueella. Kyseessä on kaikkien sota kaikkia vastaan maan sisällä, ei ulkopuolista vihollista, niin kuin me suomalaiset sodasta ajattelemme.

Kaikki ovat muslimeita, mutta eivät harjoita uskontoa. Niin kuin monet meistä täällä kristityssä Suomessa.

On jouluaatto, ja kotimme on koristeltu kattoa myöden. Ensin heidän katseensa kiinnittyy joulukuusenkoristeisiin. Miksi latvassa on tähti? Mitä nämä enkelit ovat?

Selitän niiden merkitystä, kun ovesta astuu vielä seurakuntamme kirkkoherra Antti. Pojat kumartavat syvään. He ovat otettuja siitä, että kylän korkein kristillisen uskon edustaja, tulee tervehtimään heitä. Antti kertoo heille Mariasta, Kristuksen syntymästä, enkeleistä, paimenista ja itämaan tietäjistä. Tämähän on Maryamin tarina Koraanis-ta, he havahtuvat.

Jatkuu sivulla 7

Joulukuu

Sunnuntai 1.12.

11.00 Jumalanpalvelus, Herran aterea. Tom Hellsten, Helena Jansson-Kronlund, Lauluryhmä Ad hoc, Luut Klaver, K & H Växby. Kahvila ja yhdessäoloa.

15.00 Joulukonsertti, One Voice.

Maanantai 2.12

18.00 Seurakunnankonferenssi, syyskokousasiat

Keskiviikko 4.12

15.00–19.00 Art Café Immanuelin joulu. Tule nauttimaan joulurauhasta ja tunnelmasta kahvilassamme! Tervetuloa!

Sunnuntai 8.12

18.00 Sunnuntai-ilta Kristuskirkossa. Mitä on metodismi, osa 3. Sarja keskusteluja John Wesley'n tärkeimmistä opetuksista. Hans Växby ym. Kahvila ja yhdessäoloa.

Lauantai 14.12.

18.00 Joulukonsertti, Qoro Quando

Sunnuntai 15.12

18.00 Pro Christon joulukonsertti

Valmistu Herran kansa – joululaulumatka halki kymmenen vuosisadan, tuttuja ja tuntemattomia joululauluja jäljittämässä

Lauantai 21.12

Ukrainalainen lasten joulujuhla. Tatiana Migovitš

Sunnuntai 22.12

18.00 Jumalanpalvelus. Joululauluja ja glögiä seurakuntasalissa. Laulutoiveet viimeistään 15.12: Juha Kajander, jmk@mm.st

Jouluaatto 24.12

15.00 Jouluaaton hartaus. Kaikka ja Hans Växby, Sonja Nygård, Lauluryhmä Ad hoc, Luut Klaver.

Tammikuu

Uudenvuodenpäivä 1.1.

18.00 Uudenvuoden Jumalanpalvelus, Herran aterია. Kaikka ja Hans Växby. Luut Klaver. Kahvila ja yhdessäoloa.

Loppiainen 6.1.

11.00 Lähetysjumalanpalvelus Pikkis Sederlöf, Lauluryhmä Ad hoc, Luut Klaver, K & H Växby. Kahvila ja yhdessäoloa. Kolehti Zimbabwen lapsille.

Sunnuntai 12.1.

11.00 Jumalanpalvelus, Herran aterია. Kaikka ja Hans Växby, Luut Klaver. Kahvila ja yhdessäoloa.

Sunnuntai 19.1.

18. Synkkyys syrjään — iloisten laulujen ilta. Laulutoiveet, viimeistään 12.1.: Juha Kajander, jmk@mm.st Kahvila ja yhdessäoloa.

Sunnuntai 26.1.

11.00 Jumalanpalvelus, Herran aterია. Kaikka ja Hans Växby, Luut Klaver. Kahvila ja yhdessäoloa.

Joka viikko Uuden vuoden jälkeen

Tiistai 12.00 **Manuela** käsityöstudio

Keskiviikko klo 12.00 **Leivänjako ja Päivän sana**

Keskiviikko 13.00-16.00 **Art Café Immanuel**

Torstai 16.00 **Manuela** käsityöstudio

Perjantai 18.30 **Kuoro Pro Christo**

Joka toinen viikko Uuden vuoden jälkeen

Tiistai 18.00 **3M – möte mellan män** 14.1 alkaen

Torstai 18.00 **Riktning** pienryhmä 16.1 alkaen

Saariston joulu ennen

Pikkis Sederlöfin isoäiti Fanny Åberg eli Eestiluodolla Sipoon saaristossa. Siellä eli myös kalastajan tytär Olga Orrmann, jonka kertomuksia saariston elämästä kirjoitti muistiin etnologi Ragna Ahlbäck.

”Joka talolla oli monta rakennusta, mutta niitä ei rakennettu neliskanttiin. Siellä oli tupa, navetta, sauna, vaateaitta, leipäaitta ja rantaitta. Ja sitten oli kalastajien kojuja luodoilla...”

”Minun lapsuudessani ei ollut kattiloita. Velliä, puuroa, kalaa ja perunoita keitettiin suurissa rautapadoissa. Puuro tai velli paloi usein pohjaan, mutta sillä ei ollut väliä. Ennen ei oltu niin nirsoja. Rautapata saatiin usein morsiuslahjana. Kaikki puiset saavit, kipot, lautaset ja maitosiivilät kuurattiin hiekalla joka lauantai-ilta. Siivilässä pidettiin kuusenoksaa, jonka läpi maito valui.”

”Meidän perheessä oli kahdeksan lasta. Joskus kymmenen iässä alettiin käydä mukana kalassa. Jo sitä ennen alettiin solmia (verkkoja). Piti tehdä tietty mitta päivässä silakkaverkkoa. Äiti kehräsi verkkolan-kaa pellavasta, jota ostettiin Porvoon markkinoilta.”

”Jostain nädistä turskasta tehtiin lipeäkalaa, ennen vanhaan ei lipeäkalaa saanut kaupasta. Tuhkalipeällä sai parempaa kalaa kuin soodalipeällä. Tuhkaa laitettiin kalan päälle vähän kuin kalkkia. Sen annettiin olla niin kauan että sormi meni läpi. Tuhkan piti olla

→

Foto:
Teemu Koppa

puhdasta koivutuhkaa, samaa kuin pyykin pesussa. Siitä tuli kädet kipeäksi.”

”Jouluaattona kaiken piti olla puhdasta ja siistiä. Nuottaveneen purje otettiin sisään ja levitettiin leipävirtaitten päälle. Ensin sidottiin purje kurkihirteen, sitten laitettiin vartaat paikalleen ja lopuksi sidottiin kiinni purjeen toinen pää. Uudenvuoden aattona purje vaihdettiin, niin oli tapana. Myöhemmin, kun katto oli siistimpi, ei purjetta enää käytetty.”

”Jouluiltaan katettiin pöytä valkoisella liinalla. Limput ja hiiva-leipä ja hapanleipä laitettiin pöydälle, ja myös voita, kalaa ja läskiä. Jouluiltaan otettiin sisään iso lyhde olkia ja levitettiin lattialle Jeesuksen muistoksi. Ruoka oli pöydällä koko yön ja sitä sai syödä jos halusi. Pöydällä oli myös kynttilä, joka paloi koko yön.”

Jatkoa sivulta 3, **Kaukana kotoa**

Olen pyytänyt seurakunnalta apua tarjoiluihin. Viisi suurta vasta-leivottua leipää kylän leipomosta ja kaksi mahtavan kokoista lämmin-savulohta. Muut jouluun kuuluvat laatikot ja sillit olin tehnyt lasten kanssa.

Ruoka tekee kauppansa, pojat ovat nälkäisiä. Pienen rivitalon työmiehille tarkoitetuissa muutaman neliön yksiössä asuu kussakin neljästä kuuteen poikaa, omaa tilaa on kerrossängyn verran, keittiö on kaikille yhteinen. Siellä on vaikeaa tehdä omanlaistaan ruokaa.

Antti on ottanut mukaansa huilun, hän on taitava muusikko ja hyvä laulaja. Me suomalaiset laulamme yhdessä Enkeli taivaan ja Jouluyö, juhlayö ja Antti säestää. Vieraat istuvat hievahtamatta, joku pyyhkii poskia.

Joulu kaukana kotoa on nyt ensimmäinen kosketus vieraan uskonnon pyhään juhlaan. Pyhä henki on laskeutunut pirttiimme. Yksi pojista on vuohipaimen. Aziz hymyilee: tämä on kuitenkin myös hänen juhlansa.

Seuraavana keväänä hän saa kristillisen kasteen.

Päivi Takanen-Storgård

Joulu = juhla

Joulu on juhla jota vietetään Jeesuksen syntymän muistoksi. Tai monista muista syistä— perheen juhvana, johon kuuluvat yhdessäolo perheen kanssa, hyvä ruoka, joululahjat, ja sisällöltään monenlaiset laulut. Joulua voi viettää ihan maallisena juhvana, ajattelematta lainkaan seimen lasta.

Juhlan suomenkielinen nimi ei kerro mitään Jeesuksesta. Muissa kielissä tämän juhlan nimi voi tarkoittaa esimerkiksi syntymää (Natal, Navidad y,) tai Kristusmessua (Christmas) tai pyhää yötä (Weihnachten). Juhlan nimi voi olla myös enemmän tai vähemmän uskontoneutraali, esimerkiksi Talvijuhla tai Ratas (mikä viittaa vuodenaikojen kiertoon ja auringon paluuseen).

Entä joulu? Mitä tuo sana oikein tarkoittaa? Tiedämme että sennimistä juhlaa vietettiin jo esikristillisellä ajalla. Onko joulu siis alkujaan pakanallinen juhla?

Kielentutkimus on osoittanut, että joulu tarkoittaa yksinkertaisesti juhlaa. Sanat joulu ja juhla ovat molemmat lainautuneet suomeen pohjoismaisesta sanasta, joka nykyruotsissa tunnetaan muodossa jul. Joulu ei siis ole mikä tahansa juhla, vaan Juhla, se suuri juhla. Jokainen saa itse päättää, mitä sisältöä juhlalle antaa, tietysti muut ihmiset huomioiden. Mutta onko mitään suurempaa ja tärkeämpää juhlan aihetta kuin että Jumala syntyi ihmiseksi?

Juha Kajander

Info

Sähköposti helsingfors.metodistkyrkan.fi

Kotisivu helsingfors.metodistkyrkan.fi

Facebook Kristuskyrkan—Helsingfors svenska metodistförsamling

Pankkitili FI18 4055 2610 0003 76, viite 3020

Srk-neuvoston pj Juha Kajander, 044 370 3747, jmzk@mm.st

Studio Manuela Rita von Konow, 040 096 4877